

**Міністерство освіти і науки України
Національна академія аграрних наук України
ННВК «Всеукраїнський науково - навчальний консорціум»
Вінницький національний аграрний університет
Верхівський сільськогосподарський коледж
Ладжинський коледж
Могилів-Подільський технолого-економічний коледж
Немирівський коледж будівництва та архітектури
Технологічно-промисловий коледж
Чернятинський коледж**

**ЗБІРНИК ТЕЗ
за матеріалами**

**III Всеукраїнської науково-практичної
інтернет-конференції**

**«ПРОФЕСІЙНА ПІДГОТОВКА
ФАХІВЦЯ В КОНТЕКСТІ ПОТРЕБ
СУЧАСНОГО РИНКУ ПРАЦІ»**

27 лютого 2018 року

м. Вінниця

ПРОФЕСІЙНА ПІДГОТОВКА ФАХІВЦЯ В КОНТЕКСТІ ПОТРЕБ СУЧАСНОГО РИНКУ ПРАЦІ

III Всеукраїнська науково-практична інтернет-конференція

збірник матеріалів НПК ВСЕІ Університету «Україна». – Вінниця, Вінницький соціально-економічний інститут Університету «Україна», 2013. – С. 101-104.

6. Красиленко В.Г. Використання нейропакету ExcelNeuralPackage для кластеризації джерельної бази для супроводу дисципліни «Інтелектуальні інформаційні системи та технології» / В.Г.Красиленко, Р.Ф.Лободзінська, А.В.Карпінська // Комп'ютерні технології: наука і освіта. – Доповіді 5 НПК.- К.: університет «Україна», 2010. – С.116-120.

7. Красиленко В.Г. Інтелектуальний кластерний аналіз наукометричних показників наукової діяльності кращих науковців планети з нейротематика за даними GoogleScholar / В.Г. Красиленко, Д.В. Нікітович // Актуальні питання документознавства та інформаційної діяльності: теорії та іновації: Матеріали I МПК. – Одеса: ОНПУ, 2015. – С. 275-280.

8. Красиленко В.Г. Визначення впливовості факторів на інтегральну рейтингову оцінку кращих науковців світу з нейротематики на основі статистичних даних наукометричної бази GoogleScholar / В.Г. Красиленко, Д.В. Нікітович // Актуальні питання документознавства та інформаційної діяльності: теорії та іновації: Матеріали I МПК. – Одеса: ОНПУ, 2015. – С. 333-338.

УДК 130.2

ТРАНСФОРМАЦІЯ ІДЕЇ УНІВЕРСИТЕТУ В ЕПОХУ ПОСТМОДЕРНУ

Левчук К.І., професор, д.іст.н.,
Вінницький національний аграрний університет

Перманентні реформи освітянської галузі потребують критичного осмислення запланованих змін в умовах глобалізації та уніфікації сучасного освітнього простору. Поняття «Університет» набуло різного трактування серед науковців, політиків, посадовців. До того ж різним історичним періодам було характерне своє бачення мети діяльності Університету.

Формування Університету як суспільного інституту у період Середньовіччя відбувалося в діалектичному пошуку ідеальної мети існування. Середньовічні філософи-схоласти прагнули раціонального осмислення Божественного одкровення та формування методів мислення за допомогою яких вивчався божественний смисл в навколишній дійсності. Ця освітня місія сприяла духовному розвитку особистості та розкривала творчий потенціал у дослідженні об'єктивної реальності. Інший напрямок університетської освіти зосереджувався на задоволенні потреб суспільства у добре підготовлених фахівцях які поповнювали інтелектуальний ресурс середньовічних держав та церкви.

ПРОФЕСІЙНА ПІДГОТОВКА ФАХІВЦЯ В КОНТЕКСТІ ПОТРЕБ СУЧАСНОГО РИНКУ ПРАЦІ

III Всеукраїнська науково-практична інтернет-конференція

Однак середньовічні університети не могли приділяти значну увагу практичній освіті, якою займалися цехові майстри, об'єднані в гільдії. Ремісники намагалися берегти свої професійні секрети від сторонніх, захищаючи всіма силами ту ринкову нішу, яку зуміли зайняти.

Так само замкнутим на самому собі був і середньовічний Університет, який слід розглядати як одну з наділених певними правами та привілеями середньовічних корпорацій.

Епоха Відродження положила початок кризі теологічної проблематики, секуляризації освіти та посиленні впливу держави на формування напрямів розвитку університетської освіти. При цьому поступово втрачається вищий сенс існування Університету – поєднання розуму та віри у вивченні дійсності. Середньовічна університетська схоластика вступає в протиріччя з ідеями Реформації та гуманістичною культурою Відродження.

Починаючи з кінця XVIII-початку XIX ст., після Великої французької революції та завоювань Наполеона, інститути вищої освіти стають джерелом підготовки правлячої еліти національних держав. Саме через їх управлінську та професійну діяльність та завдяки поширенню нових знань серед народу сама нація отримує можливість завоювання свободи та руху шляхом прогресу. Просвітницька ідея емансипації народу через знання лежить в основі проекту Університету часів Модерну [1,с.80].

Отже, легітимація Університету відбувалася через його безпосередню участь у формуванні національної держави, чому сприяв розвиток університетського соціально-гуманітарного знання (філософії, історії, культурології, соціології тощо). Індустріальна революція, яка проходила одночасно з становленням європейських політичних націй, в свою чергу потребувала все більшої кількості освічених людей, необхідних в умовах індустріального виробництва. Мережа середніх та вищих політехнічних навчальних закладів, педагогічних училищ та курсів вимагала іншого викладацького складу, який слід було поповнювати вихідцями з простого народу. Саме тому в XIX ст. з'являється феномен інтелігенції, яка очолює культурно-просвітницьку діяльність.

Наприкінці XX ст. в інтелектуальному середовищі поширився дискурс про зміну соціальної ролі Університету в умовах кризи національної держави та під впливом процесів глобалізації сучасного світу. У монографії з промовистою назвою «Університет у руїнах» Білл Рідінгс звертає увагу на те, що в розвинених країнах Заходу Університет стає транснаціональною бюрократичною корпорацією, а в якості центральної фігури Університету виступає адміністратор, а не викладач. Реальність постмодерну трансформує Університет в напрямку інституції, головним мірилом діяльності якої є місце в різноманітних глобальних та національних рейтингах, а надання освітніх послуг студентам та виконання фундаментальних та прикладних досліджень на замовлення державних чи комерційних структур стало фактором, який легітимує його існування [2,с.12-13].

ПРОФЕСІЙНА ПІДГОТОВКА ФАХІВЦЯ В КОНТЕКСТІ ПОТРЕБ СУЧАСНОГО РИНКУ ПРАЦІ

III Всеукраїнська науково-практична інтернет-конференція

Таким чином Університет поступово втрачає свою гуманітарну складову, перетворюючись на пересічну бізнесово-бюрократичну структуру. Відповідно відбувається пролетаризація викладачів, діяльність яких оцінюється виключно з утилітарного принципу. Спочатку девальвується, а потім зникає головна мета університетського загальнонаукового дискурсу, що творить середовище в якому знання набуває ціннісного змісту.

Отже, Університет в якості суспільної інституції є необхідною умовою для збереження національної держави. Слід погодитися з думкою Євгена Бистрицького про те, що національне самоствердження можливе лише засобами збільшеного викладання наукових, а не пропагандистських дисциплін, присвячених Українському світові: «Українська мова», «Історія України», «Історія української культури» тощо. Але крім такого тематичного викладання в системі національної освіти є фактор, що завжди є метаумовою національної легітимації освіти. Наполегливе впровадження національної мови, можливо, єдиний легальний спосіб легітимації національного у системі освіти нації [3].

Література

1. Лиотар Ж.Ф. Состояние постмодерна / Ж.Ф. Лиотар. - С.Пб.: Изд. «Алтейя». – 1998. – 160 с.
2. Ридингс Б. Университет у руинах / Б. Ридингс. – М.: Изд. дом Гос. университета. – 2010. – 306 с.
3. Бистрицький Є. Ідея університету всистемі національної освіти / Є. Бистрицький [Електронний ресурс]. – Режим доступу: bystrytsky.org/univ96.htm – Назва з екрану.
4. Кузьменко О.М. Трансформація ідеї університету: від першого історичного типу до першої кризи / О.М. Кузьменко // Неперервна професійна освіта: Теорія та практика. – 2014. – Вип. 3-4. – С. 11-16.
5. Слотюк П.В. Університет як модель національної держави / П.В. Слотюк // 25 років незалежності України: виклики та перспективи / Збірник матеріалів Всеукраїнської науково-практичної конференції . – Вінниця: ВНАУ. – 2016. – С. 211-214.

УДК 377.1

ЕКОЛОГІЗАЦІЯ СИСТЕМИ ВИЩОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ

Малая К.А, магістр,
Вінницький національний аграрний університет

У вік науково-технічного прогресу непомірно зріс вплив людини на навколишнє природне середовище. Наслідки, які йдуть за непродуманими, швидкими технологічними рішеннями, ставлять перед людством питання про